

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1244

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 decembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 605 din 30 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	2–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.300. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021, pentru Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, pentru finanțarea Programului Național de Dezvoltare Locală etapele I și II	6
1.301. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021, pentru susținerea activității aeroporturilor regionale pentru care consiliile județene au calitatea de autoritate publică tutelară....	6–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 605**

din 30 septembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Combridge — S.R.L. din Sfântu Gheorghe în Dosarul nr. 694/64/2017 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 436D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosarul cauzei note scrise, prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că există jurisprudență în această materie. În acest sens, invocă Decizia nr. 774 din 28 noiembrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 694/64/2017, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Combridge — S.R.L. din Sfântu Gheorghe într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind anularea unor acte administrative.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile criticate care permit suspendarea soluționării unei contestații administrativ-fiscale pe o perioadă nedeterminată, în mod subiectiv, de către organele fiscale, în cazul în care organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura

administrativă, fără să fie începută urmărirea penală, sunt de natură a aduce atingere dreptului de acces liber la justiție și la un proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil, respectiv de a obține o judecată efectivă a fondului problemei de drept fiscal.

7. Arbitrarul suspendării procedurii de soluționare este confirmat și de reglementarea momentului reluării procedurii de soluționare, respectiv „încetarea motivului care a determinat suspendarea sau la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent”. Or, din moment ce motivul care determină suspendarea este constituit din simpla opțiune a autorității fiscale de a sesiza organele penale, rezultă că atât decizia suspendării, cât și decizia reluării procedurii de soluționare au natura unor acte administrative exclusiv discreționare.

8. Jurisprudența Curții Constituționale referitoare la soluția legislativă criticată s-a bazat pe o analogie cu modul de reglementare a suspendării facultative a procesului civil, conform art. 413 din Codul de procedură civilă, însă între cele două proceduri există distincții relevante în ceea ce privește accesul la justiție. La 15 februarie 2013 a intrat în vigoare noul Cod de procedură civilă care a adus o modificare esențială a regimului suspendării facultative a procesului civil tocmai sub aspectul problematicii accesului la justiție. În acest sens, s-a impus un termen-limită de un an până la care procedura penală pendinte trebuie finalizată, în caz contrar instanța de judecată având posibilitatea revocării suspendării.

9. Astfel, art. 277 din Codul de procedură fiscală ridică probleme de acces la justiție, care nu par să fie tratate în mod corespunzător de analogia cu procesul civil, oricum depășită la acest moment. Modul în care se impune a fi efectuat controlul de constituționalitate este prin raportare la criteriile caracterului justificat, adecvat și proporțional cu scopul urmărit, astfel cum reiese din practica recentă a Curții Constituționale și din standardele Curții Europene a Drepturilor Omului. La nivel european, principiul certitudinii impunerii este consacrat jurisprudențial sub denumirea de principiul securității juridice, Curtea de Justiție a Uniunii Europene statuând constant că în materie fiscală asigurarea securității juridice trebuie observată cu mai mare strictețe în cazul regulilor susceptibile să producă consecințe financiare, astfel încât cei vizați de aceste reguli să cunoască precis întinderea obligațiilor impuse de aceste reguli (spre exemplu, hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-325/85, *Irlanda împotriva Comisiei*).

10. Aceste exigențe nu sunt îndeplinite de art. 277 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, care se referă în mod simplu la „încetarea motivului care a determinat suspendarea”. Or, motivul care a determinat suspendarea, prin raportare la art. 277 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, a fost sesizarea penală simplă efectuată de organul de control, un simplu eveniment care nu are natura unui proces susceptibil de încetare. Oricare ar fi sensul sintagmei „încetarea motivului care a determinat

suspendarea”, această încetare trebuie să fie aptă de a fi definitivă și executorie și să fie constatată printr-un înscris — ipoteza în discuție fiind în continuare cea a unei sesizări penale.

11. Folosirea unei sintagme precum „*organe abilitate*” este relevantă și din perspectiva practicii Curții Constituționale, în condițiile în care tocmai folosirea acesteia a determinat admiterea unei excepții de neconstituționalitate a art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală. Astfel, în Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, instanța de contencios constituțional a reținut în mod expres că referința la simple „organe specializate ale statului” în enumerarea organelor abilitate să pună în executare supravegherea tehnică dispusă de procuror reprezintă o carență a calității normative suficientă să atragă neconstituționalitatea unei dispoziții procesuale. Astfel, potrivit Curții, sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” apare ca fiind lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, nepermițând subiecților să înțeleagă care sunt aceste organe abilitate să realizeze măsuri cu un grad ridicat de intruziune în viața privată a persoanelor.

12. Față de situația din Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, neclaritatea este exacerbată și prin raportare la conținutul abilitării acestor organe în accepțiunea normei: aceste organe trebuie să fie abilitate să emită înscrisuri de natură „să dovedească” încetarea definitivă și „executorie” a motivului care a determinat suspendarea, de exemplu, sesizarea penală efectuată de organele fiscale.

13. Problema care se pune în astfel de cazuri este aceea de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil de către instanța de judecată, care este în măsură să aprecieze o justă punere în balanță a interesului părților în soluționarea propriilor cereri și în interesul bunei administrări a justiției. În cazul procedurii de soluționare, însă, impactul suspendării este acela de a amâna pe o perioadă nedefinită posibilitatea introducerii valide a acțiunii de anulare, sub sancțiunea inadmisibilității pentru lipsa îndeplinirii procedurii prealabile.

14. Se mai arată că sintagma „încetarea motivului care a determinat suspendarea” din art. 277 alin. (3) din Codul de procedură fiscală nu este suficient de clară pentru a determina care este intervalul în care poate opera suspendarea soluționării contestației, antrenând imposibilitatea contribuabilului de a se prevala în mod adecvat de ele. În fine, arată că alin. (1) și (3) ale art. 277 din Codul de procedură fiscală nu pot fi dissociate, întrucât reglementarea imprevizibilă a încetării suspendării atrage imprevizibilitatea întregii reglementări.

15. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, notele scrise depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului,

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, care au următorul cuprins:

— Art. 277 alin. (1) lit. a): „(1) *Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:*

a) *organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; [...]*

(3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.*”

20. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 126 alin. (6) privind instanțele judecătorești.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare celor formulate în prezenta cauză. Prin Decizia nr. 774 din 28 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 11 iunie 2020, Curtea a reținut, în esență, că, potrivit noii legislații, trebuie îndeplinite două condiții pentru ca organul fiscal să poată suspenda soluționarea contestației administrative, și anume: să existe indicii că s-a săvârșit o infracțiune în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare, iar constatarea infracțiunii să aibă o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

22. Baza impozabilă este constituită din bunuri, venituri sau alte valori deținute de persoane care beneficiază de câștiguri sau orice foloase obținute aduse de acestea. Bunurile, veniturile sau valorile care constituie baza impozabilă sunt supuse obligațiilor fiscale în sarcina persoanelor care le dețin în proprietate. Baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziții intracomunitare impozabile. În consecință, baza impozabilă este reprezentată de totalitatea veniturilor asupra cărora se aplică o cotă de impozit.

23. În ceea ce privește sesizarea, aceasta trebuie să fie una penală (și nu o simplă sesizare), iar organele în drept nu pot fi, în mod logic, decât organele de urmărire penală, care, ca regulă generală, pot să pună în mișcare acțiunea penală sau pot da o

soluție de neurmărire, aspect care rezultă cu claritate din textul de lege criticat.

24. Legiuitorul a instituit modalitățile de colaborare ale organelor fiscale cu organele de urmărire penală. Astfel, pe de o parte, s-a instituit vocația organului fiscal de a sesiza organul de urmărire penală, în cazul în care, în activitatea sa, descoperă indicii privind săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă, iar, pe de altă parte, simetric, se reglementează posibilitatea obținerii de către organele de urmărire penală a concursului organelor fiscale, la inițiativa celor dintâi, în cadrul urmăririi penale.

25. Adoptarea măsurii suspendării facultative a soluționării cauzei în cadrul procedurii administrative prealabile este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație, este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea, fie până la un termen stabilit de organul fiscal competent prin decizia de suspendare. În momentul încetării motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent, indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu, procedura administrativă este reluată, fiind emisă o decizie privind soluționarea contestației.

26. În ceea ce privește hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă, aceasta este opozabilă organelor fiscale competente să soluționeze contestația, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă; în plus, decizia de suspendare este motivată, iar suspendarea poate fi solicitată o singură dată pe parcursul desfășurării procedurii administrative. Prin urmare, Curtea a constatat că reglementarea dedusă controlului este în deplină concordanță cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală.

27. Prevederile legale criticate se referă, așadar, la procedura de soluționare a contestației pe cale administrativă, și nu la cea jurisdicțională, a cărei desfășurare nu este împiedicată sau condiționată de existența celei dintâi, pentru ca accesul liber la justiție să fie încălcat. Totodată, cazul de suspendare a procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă, reglementat de art. 277 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se referă la o situație de excepție, aceea în care organul care a efectuat activitatea de control fiscal sesizează organele de urmărire penală în urma depistării indicilor privind comiterea unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi pronunțată în procedura administrativă.

28. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. Astfel, chiar dacă decizia sau, după caz, dispoziția pronunțată de organul fiscal competent al cărui act administrativ fiscal este atacat are caracter definitiv în sistemul căilor

administrative de atac, dreptul la acțiune în instanță al contribuabilului nu este abolit, fiind chiar reconfirmat în ceea ce privește suspendarea executării actului administrativ fiscal. De altfel, persoana care a formulat contestația se poate adresa instanței de contencios administrativ împotriva deciziei organului fiscal competent de suspendare a soluționării contestației.

29. Curtea a mai reținut că nu se poate susține existența unei îngrădiri a dreptului de acces liber la justiție, textul de lege menționat oferindu-i contestatorului posibilitatea de a supune controlului instanței judecătorești inclusiv decizia de suspendare a soluționării contestației pe cale administrativă.

30. Așadar, actul administrativ de suspendare a unei proceduri administrative nu este sustras controlului judecătoreesc. Legea prevede o înșiruire logică a procedurilor care permit atât apărarea interesului public, cât și al persoanelor private. Ceea ce poate fi pus în discuție este intervalul de timp în care contribuabilul trebuie să aștepte pentru a avea posibilitatea să conteste actul administrativ, având în vedere că soluționarea unei cauze penale ar putea dura suficient de mult, cu alte cuvinte, termenul rezonabil al urmăririi penale și cel al judecății fiind afectate.

31. Prin urmare, interpretarea și aplicarea prevederilor criticate în corelație cu dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, asigură respectarea principiilor și a prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

32. În continuare s-a reținut că însuși textul criticat oferă o garanție, care poate fi apreciată ca suficientă, pentru a-l asigura pe contestatar că suspendarea nu va fi dispusă în mod arbitrar (organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei). Ca atare, este vorba de o vocație a organului fiscal, și nu de vreo obligație instituită prin lege. Situațiile în care poate fi dispusă această măsură sunt expres și limitativ prevăzute, fiind determinate printr-un grad de precizie suficient de ridicat, care, o dată în plus, îl protejează pe contestatar de un eventual abuz. Faptul că, de la caz la caz, se pot ivi situații în care suspendarea soluționării contestației să conducă, în mod efectiv, la îngreunarea situației unui contestatar anume nu reprezintă un temei suficient pentru a invalida, în integralitatea ei, o instituție juridică, în speță cea a suspendării facultative a soluționării contestației pe cale administrativă. De altfel, în asemenea situații, nu se ridică probleme de constituționalitate, ci, eventual, de aplicare a legii, așa cum, în mod judicios, a reținut Curtea Constituțională, de exemplu, prin Decizia nr. 95 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 10 mai 2011, când, respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Codul de procedură fiscală din 2003, a constatat că eventualul comportament al părților sau al instituțiilor administrative care determină o întârziere în soluționarea contestației nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una care ține exclusiv de conduita părților implicate, conduită ce nu este determinată de textul de lege criticat. Or, Curtea Constituțională judecă numai în drept, astfel încât conduita procesuală a contribuabilului contestator sau a organului fiscal nu poate constitui temei pentru constatarea neconstituționalității unor texte legale.

33. În ceea ce privește posibilitatea organului administrativ superior de soluționare a contestației de a suspenda, prin

decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, Curtea a constatat că aceasta nu înfrânge dispozițiile constituționale care consacră prezumția de nevinovăție. Adoptarea măsurii suspendării este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație suspendarea procedurii administrative nu numai că se impune, dar constituie tocmai expresia aplicării prezumției de nevinovăție a persoanei contestatoare, care își poate valorifica toate drepturile garantate constituțional în cadrul unui proces în fața instanțelor de judecată.

34. În ceea ce privește susținerea referitoare la faptul că organele abilitate cu aplicarea legii impun discreționar suspendarea unei proceduri administrative, Curtea a reținut că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor criticate are înrâurire art. 12 din Codul de procedură fiscală — *Buna-credință*, în virtutea căruia relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună-credință, în scopul realizării cerințelor legii.

35. Referitor la sintagma „încetarea motivului care a determinat suspendarea”, Curtea a reținut că aceasta este suficient de clară. În ipoteza-tip este vorba fie de clasarea acțiunii penale, fie de emiterea unei hotărâri definitive de către instanța judecătorească în urma desfășurării procesului penal. Prevederile legale criticate trebuie coroborate și cu cele ale Codului de procedură penală, în acest context ele apărând ca fiind clare.

36. În aceste condiții, ținând cont de faptul că prevederile legale sunt clare (stabilind obligații clare pentru organele fiscale care nu pot folosi aceste prevederi decât în condiții foarte stricte), dar și de jurisprudența Curții Constituționale în privința aceleiași soluții legislative, Curtea a constatat că nu sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Combridge — S.R.L. din Sfântu Gheorghe în Dosarul nr. 694/64/2017 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

37. Curtea nu a reținut nici încălcarea prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție privind principiul separației și echilibrului puterilor. Întregul mecanism prevăzut de Codul de procedură fiscală coroborat cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 arată grija legiuitorului pentru aplicarea principiului *ne bis in idem*, cu alte cuvinte, evitarea ca unei persoane să i se aplice, practic, două pedepse grave pentru aceeași faptă (sanctiunea fiscală și sanctiunea penală care poate avea inclusiv o componentă pecuniară).

38. Prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile art. 21 și nici pe cele ale art. 126 alin. (6) din Constituție, în condițiile în care, așa cum demonstrează menționata practică a instanțelor judecătorești, se coroborează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

39. De asemenea, Curtea a constatat că nici prevederile art. 44 din Constituție nu au fost încălcate.

40. Cu privire la dispozițiile art. 53 din Constituție, având în vedere faptul că nu s-a constatat încălcarea unui drept fundamental, Curtea a reținut că acestea nu au incidență în cauză. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 53 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 martie 2013, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în capitolul II — *Drepturile și libertățile fundamentale* din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale* din Constituție. De asemenea, în acest context, nu au incidență în cauză nici prevederile art. 52 din Constituție cu privire la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

41. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021, pentru Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, pentru finanțarea Programului Național de Dezvoltare Locală etapele I și II

Având în vedere prevederile art. II și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind realizarea investițiilor finanțate din fonduri publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2017, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 27 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, pe anul 2021, la capitolul 70.01 „Locuințe, servicii și dezvoltare publică”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, cu suma de 100.000 mii lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021, reprezentând credite bugetare, pentru finanțarea Programului Național de Dezvoltare Locală etapele I și II.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, pe anul 2021.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 29 decembrie 2021.
Nr. 1.300.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021, pentru susținerea activității aeroporturilor regionale pentru care consiliile județene au calitatea de autoritate publică tutelară

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 alin. (5) și art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 135/2021 privind unele măsuri pentru susținerea activității aeroporturilor regionale pentru care consiliile județene au calitatea de autoritate publică tutelară,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2021 cu suma de 42.544 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe

anul 2021, și repartizarea acesteia bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale prevăzute în anexa nr. 1, în vederea susținerii activității aeroporturilor regionale cu un trafic situat între 200.000 și 3.000.000 de pasageri/an, aflate în subordinea unor

județe, pentru depășirea dificultăților financiare cu care se confruntă, cauzate de criza generată de pandemia de COVID-19.

(2) Sumele alocate potrivit alin. (1) se utilizează cu respectarea schemei de ajutor de stat aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației și al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, nr. 1.943/1.495/2021 privind aprobarea schemei de ajutor de stat pentru acordarea unui sprijin financiar operatorilor economici care administrează aeroporturile care în anul 2019 au înregistrat un trafic de pasageri mai mare de 200.000 de pasageri și mai mic de 3 milioane de pasageri, pentru depășirea dificultăților financiare cu care se confruntă, cauzate de criza generată de pandemia de COVID-19.

(3) Sumele alocate potrivit prezentului articol și neutilizate în anul 2021 se reportează în anul următor și se utilizează numai pentru acoperirea deficitului de lichidități înregistrat de operatorii economici prevăzuți la alin. (1) pentru perioada 1.07.2020—31.12.2021, iar sumele rămase neutilizate se restituie la bugetul de stat până la data de 30.06.2022.

Art. 2. — (1) Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2021 cu suma de 41.494 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe

anul 2021, și repartizarea acestora bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale prevăzute în anexa nr. 2, în vederea susținerii activității aeroporturilor regionale cu un trafic situat sub 200.000 de pasageri/an, aflate în subordinea unor județe, pentru depășirea dificultăților financiare cu care se confruntă, cauzate de criza generată de pandemia de COVID-19.

(2) Sumele alocate potrivit alin. (1) se utilizează cu respectarea schemei de ajutor de stat aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.259/2019 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat de exploatare pentru aeroporturile regionale din România cu un trafic de maximum 200.000 de pasageri pe an, cu modificările ulterioare.

(3) Sumele alocate potrivit prezentului articol și neutilizate în anul 2021 se reportează în anul următor, cu aceeași destinație.

Art. 3. — Ordonatorii principali de credite răspund de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumelor alocate potrivit prevederilor art. 1 și 2.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și structura bugetului de stat pe anul 2021.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 29 decembrie 2021.

Nr. 1.301.

ANEXA Nr. 1

REPARTIZAREA
sumei de 42.544 mii lei pe unități administrativ-teritoriale în vederea susținerii
activității aeroporturilor regionale cu un trafic situat între 200.000 și 3.000.000 de pasageri/an

Nr. crt.	Județul	Suma repartizată — mii lei —
1.	Cluj	9.000
2.	Iași	6.530
3.	Sibiu	6.655
4.	Dolj	8.730
5.	Bacău	7.972
6.	Suceava	3.657
TOTAL		42.544

REPARTIZAREA
sumei de 41.494 mii lei pe unități administrativ-teritoriale în vederea susținerii
activității aeroporturilor regionale cu un trafic situat sub 200.000 de pasageri/an

Nr. crt.	Județul	Suma repartizată — mii lei —
1.	Arad	7.900
2.	Maramureș	8.500
3.	Bihor	8.800
4.	Satu Mare	7.000
5.	Mureș	5.984
6.	Tulcea	3.310
TOTAL		41.494

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

